

KURJER KRAKOWSKI

Cena przedpłaty: miesięcz. kwart.
 W Krakowie 90 cent. 2 złr. 50 c.
 W całej Austrii 1 złr. 15 „ 3 „ 25 „
 W Prus. i Niem. 25 srg. 2 tal. 12 srg.
 W Belg. Włoz. i Sz. 5 fr. 12 fr.
 W Francji i Anglii 6 fr. 15 fr.
 Numer pojed. w Krakowie 5 c., na prowincji 7 c.
 W Krakowie odosłanie do domów 10 c. mies.
 Redakcja i Administracja ul. Florjańska Nr. 355.

Wychodzi codziennie prócz poniedziałków i dni poświątecznych o godz. 8 rano. — Listy niefrankowane nie przyjmują się. — Reklamacje nieopieczętowane wolne są od opłaty.
Ajencje Kurjera Krakowskiego. W Krakowie: księgarnia J. Czecha w Rynku, w Tarnowie: handel P. Müldnera, księgarnia M. Fenichla, w Rzeszowie: księg. Pellara, w Przemyślu: księg. braci Jeleniów, we Lwowie: Ajencja dzienników A. J. Piątkowskiego, w Poznaniu: księgarnia A. J. Żupańskiego, w Wiedniu: Haasenstein et Vogler, Wien, Neuer-Markt Nr. 16.

Cena ogłoszeń (inzeratów).
 Od wiersza drobnego druku za każdorazowe umieszczenie 4 centy.
 Opłata stempłowa 30 cent. od każdego ogłoszenia za każdorazowe umieszczenie.
 Za ogłoszenia nadsyłane wprost do redakcji i płatne gotówką, stempel płaci wydawnictwo.
 Inzeraty przyjmuje Z. J. Wywiakowski, ul. św. Anny, dom dra Balko.

Przegląd polityczny.

Dzienniki wiedeńskie podają tyle wiadomości o przesileniu ministerjalnym i szczegółów zostających z niem w związku, w ważniejszej części już przez nas podanych, że nie tak łatwo podać ich obraz dokładny, zwłaszcza, że jedne krzyżują się z drugimi. Sprzeczności te idą tak daleko, że dotąd prócz wiadomości o przyjęciu dymisji ministrów i powierzeniu utworzenia gabinetu hr. Alfredowi Potockiemu nie ma dotąd nic takiego, coby pisma wiedeńskie jednoznacznie podawały.

Z tych pogłosek zasługuje na uwagę wersja, że co do losów rady państwa i sejmów nie jeszcze nie postanowiono i że o tem zdecydować dopiero zebrać się mający gabinet.

Allg. Augsb. Ztg. otrzymała telegram z Wiednia donoszący, że programem przyszłego ministerjum hr. Potockiego będzie program hr. Beusta, z utrzymaniem się przy konstytucyjnej zasadzie i przy konstytucji, z postępowym rozwojem na podstawie uzasadnionych narodowych żądań i z wyraźnym naciskiem na naturalną przewagę żywiołu niemieckiego w Przedlitawji. (!)

Co do osób wejść mających w skład ministerjum krążą, jak zwykle w chwilach przesilen, najrozmaitsze wersje.

N. fr. Presse jednym tchem wylicza następujące nazwiska ludzi, którzy wszyscy, — każdy prawda podług innego wiedeńskiego

dziennika, — zasiąść mają na ławach ministerjalnych, ks. Karol Auersperg, Schmerling, hr. Spiegel, dr. Rechbauer, Mende, Miklosich, Hye, Lasser, Kellersperg, Plener, Unger, Stremayr, a wreszcie... Giskra i Kaiserfeld.

Ze w takim chaosie nazwisk chyba przypadkowo tylko coś prawdopodobnego mogło się zablakać, nie ulega zaprzeczeniu.

Stara *Presse* słusznie ostrzega, że nie należy brać wiadomości o powoływaniu rozmaitych osób do cesarza za wskazówkę prawdopodobnego wstąpienia ich do gabinetu. W chwilach przesilenia, w końcu jednej epoki, a przed rozpoczęciem drugiej nic dziwnego, że cesarz chce i potrzebuje usłyszeć zdanie ludzi należących do różnych stronnictw i odcieleni, w obecnej chwili jednak prócz hr. Potockiego nikogo innego nie miano na serjona myśli, i nikomu też innemu utworzenia gabinetu nie proponowano.

Po zamknięciu redakcji wydał wieczornych *N. fr. Pr.* dodaje jeszcze, że hr. Potocki stara się pozyskać dla przyszłego gabinetu niektórych dawniejszych ministrów, ażeby osoby ich już oświadczyły o nieprzerwalności konstytucyjnej. Starania hr. Potockiego głównie są zwrócone na p. Brestla.

We Wtorek rano dr. Giskra miał audiencję u cesarza, której przedmiotem były tylko sprawy bieżące, a nie położenie polityczne.

Książę Karol Auersperg opuścił onegdaj

Wiedeń, udając się na wieś, tym sposobem upadają wieści o wstąpieniu jego do gabinetu.

Stara *Presse* również w ostatniej chwili mówi, że hr. Potocki prawdopodobnie jeszcze na wtorek miał mieć konferencję z Rechbaurem, i że gdyby mu się nie udało pozyskać dra Brestla, w takim razie zwróci się do deputowanego Hopfena, oprócz zaś dra Brestla hr. Potocki chce zatrzymać w gabinecie pp. Stremayra, Banhansa i Plenera.

Co do ministerjum spraw wewnętrznych nie ma dotąd zupełnie nic pewnego, wiadomości zaś o zamknięciu rady państwa *Presse* uważa za przedwczesne.

Kronika.

Kraków, 6 kwietnia. Dziś o godz. 9 rozpocznie się ostateczna rozprawa w drugim procesie *Kraju*.

* Luna, która wczoraj wieczór zażądała chleba i młde gwałtowo gazowe była od pożaru stodoły na półwsiu zwierzynieckiem.

* Wczoraj dopiero mieliśmy naprawdę pierwszy dzień wiosenny, a chociaż poranek był mroźny, po południu wiatr ustał i powietrze zlagodniało.

* Przy ulicy Szpitalnej pod nrem 378 w domu p. Józefa Paziczka wczoraj o 2-giej godzinie po połud. zdarzył się smutny wypadek. Przy obmurowywaniu studni oberwała się ziemia i przysypała dwóch robotników, z których jeden doznał tylko lżejszych potłu-

Z Wystawy Towarzystwa Przyjaciół sztuk pięknych w Krakowie.

Zwiedzając tegoroczną wystawę, śledziliśmy objawy postępu i dążności sztuki i przyszlismy do tego mocnego przekonania, że ziarno tego szlachetnego kwiatu cywilizacji i w Polsce — mimo twierdzeń niektórych teoretików, jakoby polakom przystawał tylko lemiesz i oręż, — na urodzajną trafiło ziemię. Przecież żyją jeszcze artyści, jedni z pierwszych pracowników na ojczystej niwie, która w tak krótkim czasie, bo w ciągu trzydziestu zaledwie lat, tyle pięknych wydała owoców, że w dziedzinie sztuki i my możemy mierzyć się z innymi, a mianowicie z temi narody, u których od wieków rozwijają się sztuki. To jednak zastosować należy przeważnie i głównie tylko do sztuki malarstwa, pokrewna jej bowiem sztuka rzeźbiarska pozostała poza nią daleko, i bardzo, bardzo tylko powoli posuwa się naprzód.

Dziś w każdym rodzaju malarstwa dzielnych, a nawet znakomitych liczymy artystów, mogących pochlubić się sławą europejską. Gdy zaś plody ich nie zgromadzają się naraz w jednych salach wystawy, nie mogą nadać nam o stanie narodowej sztuki ogólnego pojęcia, wypada więc odnośnie spostrzeżenia zbierać z rozpięzchniętych po Europie utworów, ażeby można dokładną zdać sprawę z jej postępu i dążności.

Mówiąc o postępie w malarstwie, należy przyznać z radością, że latorośle w naszych niemal oczach w potężne urosły drzewa i stanęły jak drogowskazy wytykające kierunek, w jakim postępować mają następne pokolenia, aby odpowiedzieć godnie swojemu zadaniu.

W Polsce ustało już naśladownictwo obcych; artyści polscy przestali wcielać się w ducha włoskiej, francuskiej i niemieckiej szkoły, natura wskazała im oryginalną samodzielną drogę, a miłość ojczyzny stała się źródłem natchnienia.

My zdobyliśmy sobie w malarstwie szkołę polską, pomimo że każdy z jej przedstawicieli

u obcych czerpał zasady nauki, talent bowiem siłą ducha przetwarzał tę zdobycz w szatę samoistną i wycisnął na niej piętno czysto narodowe.

W sztuce — jak wiadomo, — zawsze toczy się walka między realizmem a ideałem, lecz zawsze gdy ten lub ów kierunek dobijał się przewagi, sztuka z téj walki zawsze odnosiła korzyści. U nas obadwa kierunki znamięnionych zyskały przedstawicieli, gdy bowiem Matejko do doskonałości doprowadził realizm, pod względem ideału sława pierwszeństwa spada na Grotgera.

Dzieła Matejki budzą podziw, oczy zachwycone żywą w obrazie naturą, rozkoszując w potęgę barw i mistrzowskiej plastyki i odtworzeniem zewnętrznej prawdy silniej niż dzieła Grotgera działają na zmysły. U Grotgera niema barw, potęga sztuki jednoczy się w sile ducha, który chwytą za serce i porywa uczuciem a nie zmysłami. Ogół, party zmysłowością, nie pojmuje, nie rozumie uczucia i niepodobna nie wyznać w pokorze, że publiczność nasza, z nielicznymi tylko wyjątkami

ceń, drugi zaś nazwiskiem Jan Korzeniowski zupełnie zasypany został.

Przystąpiono natychmiast do odkopywania zasypanego, chociaż przy tej pracy druga strona obmurowania obsypywać się zaczęła, jednakże pomimo grożącego robotnikom niebezpieczeństwa dalsza praca z polecenia p. Wiceprezydenta miasta nie ustaje.

* Ceny mieszkań w mieście naszym dochodzą do bajecznej wysokości, o jakiej się nie śniło pierwszym stolicom Europy. Za trzy pokoje brudne, nie duże, pewien właściciel zażądał najspokojniej bez zająknięcia i zarumienia się 500 złr. rocznie. Jeżeli się w Krakowie nie zawiąże towarzystwo budowl domów, smutna się nam perspektywa na przyszłą zimę otwiera. Będziemy musieli albo przyjąć zasady Prudhona i Bakunina i wspólne mieszkania zajmować, albo też koczować pod gołym niebem.

* Otrzymujemy list następujący, podpisany przez kilku akademików:

Szanowny Redaktorze!

W zastępstwie nieobecnych kolegów pozwalamy sobie odeprzeć zarzut uczyniony młodzieży akademickiej w nrze 76 Kurjera.

Nie zgadza się z rzeczywistością twierdzenie, jakoby przy pogrzebie s. p. Zygmunta Antoniego Helcla młodzież akademicka zupełnie była nieobecna. Że zaś młodzież ta w obchodzie rzeczonym nieobecna tylko wzięła udział, główną przyczyną okoliczność, że jako ledwie nie całkowicie zaniechęceni, z powodu ferii uniwersyteckich do miejsc swych rodzinnych rozjechała się. Pozostała nader szczupła garstka zajęta pisaniami w biurach, pielęgnowaniem chorych w klinice i lekcyjami prywatnymi, tylko niewielu dostarczyć mogła reprezentantów.

* Proszęni jesteśmy o umieszczenie następnego zawiadomienia:

„Dnia 6-go b. m. rozpoczynam w szkole głównej u św. Barbary nowy kurs nauki czytania i pisania dla dorosłych podług metody pana Konstantynowicza, od godz. 8—9 wieczór.

„Upraszam zatem szan. chlebobawców, ażeby usiłowania te nieco energiczniej popierać zechcieli, niż dotychczas, albowiem tylko wspólnymi siłami będziemy mogli dojść do naszego wytkniętego celu.

Jan Iwański, członek Tow. „Mrówki.“

* W sprawie szkół bezpłatnych czytania i pisania dla dorosłych otrzymujemy następujące uwagi:

Podczas bytności jeszcze p. Konstantynowicza w Krakowie, zobowiązało się dobrowolnie trzech członków Towarzystwa „Mrówki“ szerzyć dalej bezpłatnie między dorosłymi naukę czytania i pisania. W trzech

miejscach t. j. w „Postępie“ u „św. Barbary“ i na „Kazimierzu“ miały się odbywać wykłady. Po kilku jednak lekcjach na Kazimierzu dał się czuć taki brak światła, że musiano dalszych wykładów na jakiś czas zaniechać, aż Zbór izraelicki (sic) coś stanowczego w tym względzie postanowi. Świetny Zbór, albo zapomniał, że w marcu o godzinie 7ej wieczór jest ciemno, i że do czytania lub pisania o tym czasie trzeba konieczne światła, albo przypuszczał, że każdy pragnący być oświeconym duchowo, nie potrzebuje już światła fizycznego, a zresztą jeżeli tego koniecznie potrzeba, to udzielający jednego powinien udzielić i drugiego. Nareszcie po długim kołataniu, odsyłaniu do Anasza do Kaifasza, po kilku odroczeniach posiedzenia zajmującej się tem sekcji, zdecydował się Świetny Zbór zapłacić za światło zaległe od 3 czy 4 miesięcy, zapomniał jednak o przyszłości.

Nie inaczej dzieje się i w szkole u św. Barbary, albowiem prześwietny Magistrat tutejszy nie chce się pokazać skwapliwszym w popieraniu tego samego celu, dlatego dorosli uczęszczający na te bezpłatne wykłady, muszą robić między sobą składkę i za krwawo zapracowany grosz kupują sobie światło, co jest dowodem, że umieją ocenić dobrodziejstwo nauki.

W Postępie nie rozpoczęto wykładów z powodu braku uczniów, albowiem pomimo ogłoszenia zaledwo dwoje przybyło. Zachodzi pytanie, czy w dzielnicy miasta poza linią AB, nie ma już nieumiejących czytać ani pisać, czy też chlebobawcy tak są troskliwi o umysłowy rozwój swych służących i robotników, że im nawet nie chcą pozwolić wyjść na godzinę.

Szkoda, że Wydział Towarzystwa „Mrówki“ schował *ad acta* wnioski, ażeby prezes Towarzystwa upoważniał członków do znoszenia się z chlebobawcami i zachęcał ich, aby swe słu i wysyłali na wykłady; wszak Towarzystwo „Mrówka“ chce zakładać biblioteki, czyż będzie je zakładała dla nieumiejących czytać?

Inaczej dzieje się, jak nam donoszą, we Lwowie: tam wydano kartki upoważniające do wzywania chlebobawców, aby służy swe wysyłali na podobne wykłady, urządzono odczyty na opędzenie kosztów tych wykładów, gdy tymczasem Kraków, zład nawet początkowo do tego inicjatywa wysła, nie mógł się zdobyć na te kilka guldenów na światło.

* P. Stefan Buszczyński w wykładach swoich w muzeum techniczno-przemysłowym przedstawi d. 7. kwietnia we czwartek i 9 kwietnia w sobotę znaczenie i rozbiór *Nieboskiej komedji* i *Dnia dzisiejszego* Zyg. Krasieńskiego.

* Teatr amatorski w „Postępie“ w sobotę dnia 9 kwietnia 1870 r. *Trafila kosa na kamień*, komedia

w jednym akcie. Nastąpi: *Majster i Czeladnik*, komedia w dwóch aktach. Początek o godz. 8.

Tarnów 5-go kwietnia. [Kurjer tarnowski]. Na czwartek, t. j. na 7 b. m. zapowiedziany jest koncert w sali p. Szebesty pod kierownictwem dyrektora tutejszego towarzystwa muzycznego na dochód Towarzystwa Dam Dobroczyńności, zostającego pod wezwaniem św. Elżbiety. Cel i program zachęcają bardzo.

Liczne krąży pogłoski, że wkrótce ma być dane amatorskie przedstawienie teatralne.

Dnia 3 b. m. wysłało stronnictwo tak zwane czysto-narodowe swój protest do Lwowa w sprawie wyborów. Podpisów ma być 206. Odpisu tego protestu oglądać nie można.

Dzisiaj dnia 5 b. m. odbędzie się w sali ratuszowej sąd polubowny dla usunięcia zaszytych niesnasek między członkami ochotniczej straży ogniowej.

* Pan A. Millerowicz oświadcza publicznie w dziennikach lwowskich, że odezwy rozrzuconej w piątek wieczorem, a wzywającej obywatelstwo lwowskie do iluminacji, ani kazał drukować, ani też nie jest jej nakładcą, nadto, że w całej tej sprawie żadnego udziału nie miał.

* W niedzielę Palmową wykonaną będzie we Lwowie uroczysta Msza Rossiniego pod dyrykcją p. K. Mikulego. Najcelniejsi muzycy lwowscy wezwą w niej udział.

* Przerwa kolei lwowsko-czerniowieckiej na Dmistrze została już usunięta i przewóz tak osób jak towarów odbywa się od wczoraj już regularnie.

* W Poznaniu od połowy b. m. zaczęły wychodzić trzy razy na tydzień nowe pismo p. n. *Pomyślność*, niezajmujące się polityką, ale służące głównie wiadomościom miejscowym i przemysłowi.

* Do Warszawy przybyła jasnovidząca Hersylja. W sobotę w jej mieszkaniu odbyło się posiedzenie, któremu byli obecni redaktorowie pism przeważnie lekarskich, jak p. Dobieszewski redaktor *Kliniki*, dr. Nowakowski, b. redaktor *Pamiętnika lekarskiego* i dr. Tugendhold.

Po uspieniu pani Hersylji przez jej męża, przystąpiono do sprawdzenia rzeczywistości snu magnetycznego. Chcąc sprawdzić fakt lekarze kluli uspięną szpilkami, otwierali oczy i przeciągali po białku łebkiem od szpilki i t. p. Środki te jednak nie wywoływały u uspięnej żadnego znaku życia i przekonali obecnych o niewątpliwości snu magnetycznego. Zachodzi tylko pytanie, czy odpowiedzi na zadawane uspięnej pytania, czyli tak zwany sonambulizm jest rzeczywiście skutkiem snu magnetycznego, a tem samem zgodny z rzeczywistością. W przyszłym numerze *Kliniki* ma się ukazać praca drów Dobieszewskiego i Tugendholda traktująca tę kwestję.

* W Petersburgu zaczął wychodzić nowy dziennik niemiecki p. t. *Nordische Presse*.

* W Paryżu pracują obecnie nad dworcem kolei żelaznej, który ma być z samego żelaza, a przeznaczony jest podobno dla Wiednia.

* W bitwie pod Vittoria, pisze *Gazeta Lekarska*, w r. 1814 pułkownik Hutton otrzymał ranę dwiema kulami muszkietowymi w prawą pachwinę. Jedną z nich została natychmiast wyjętą, ale drugiej niepodobna było odszukać. Od czasu do czasu formowały się w tej okolicy ropnie, ale w żadnym z nich kula się nie pokazała. Dr. J. M. Simpson z Southampton został po raz pierwszy przed 12 laty do pacjenta wezwany, z powodu ropnia wielkich rozmiarów, który w okolicy łędziowej po prawej stronie kręgosłupa się uformował; spodziewał się on, że po przecięciu tego ropnia kulę odkryje, ale oczekiwania te i w tym razie zawiodły. Następnie C. Hawkins i Sir William Gergusson leczyli pacjenta na liczne ropnie, które straszne porobiły spustoszenia, ale żaden z nich kuli odnaleźć nie mógł. Przed niedawnym czasem dr. S... powtórnie był do pacjenta przyzwany i odczuł tym razem w bliskości guza kulszowego kulę, która w dziesięć dni potem została po przecięciu skóry wyjętą.

mi, nie dorosłszy jeszcze Grotgera, do dzieł tego mistrza, tego malarza-poety nie ciśnie się tak tłumnie, jak do obrazów Matejki i tak w Krakowie jak i we Lwowie, szczupła tylko garstka widzów podążała na wystawę uwielbiać genialne arcydzieła Grotgera w małych nakreślone rozmiarach.

W tych dwóch dopiero wskazanych kierunkach, zwracając uwagę na dążność każdego artysty, przechodzić będziemy wystawę dzieł sztuki.

Ponieważ wielokrotnie słyszeliśmy za pytanie: „czyż podobna szukać ideału w portrecie, pejzażu lub rodzajowym obrazie (genre), gdy w tychże przedmiotach mniej więcej określony ściśle, a celem artysty jest wierne naśladowanie natury — poczuwamy się do obowiązku wywieść pytających z błędnego w tym względzie pojęcia. Dzieło sztuki bowiem nieowiane tchnieniem ducha, przestaje być sztuką i jest tylko wiernym natury odbiciem, jest tylko — fotografia. Pejsażysta n. p. chociażby miał jak najwierniej przedstawić naturę, rozporządza oświeceniem i szta-

farzem; malarz rodzajowy ma do wyboru sceny z życia potocznego, a więc i z treści i całości obrazu winno tryskać życie; portrecista zaś winien tak odmalować osobę, ażebyśmy w jej portrecie nie tylko poznawali barwę włosów, oczów, skóry, kształty twarzy ale oraz i charakter duszy, w przeciwnym bowiem razie, cel sztuki nazwać należy zwichniętym.

Dalej wypada nam jeszcze zastanowić się, który z utworów sztuki jest owocem talentu, zamiłowania — albo wykonany dla idei, a przeto często wszelkiej materialnej pozbawiony korzyści, a który utwór powstał niejako z urzędu albo z potrzeby.

Tegoroczna w Krakowie wystawa, jakkolwiek jeszcze nieuzupełniona, bo ciągle nowe przybywają dzieła, odznacza się różnaitością treści i rodzajami wykonania. Co do takich jednak znawców, którzy to obrazy zwykli mierzyć na łokcie, dla tych nie będzie ona miała wielkiego powabu, żaden bowiem z artystów nie wystąpił dotąd z kolosalnymi płótnami. (D. c. n.)

P. H. nie czuł wielkich bólów tak przy operacji, jak i potem, a obecnie zupełnie jest zdrow.

* Profesor Schmidt w Atenach pracuje nad wielką mapą księżycy w 25 sekcjach, z których 8 już przygotowanych do odbicia. Mapa będzie miała w przecięciu 6 stóp paryskich. Cała praca ukończoną zostanie dopiero za lat 10.

* Z Smyrny donoszą o śmierci prawdziwego patriarchy Hadzi Atanazego, który zmarł w Wurli, mając lat 125.

Kalendarz. Dzisiaj św. Epifanijusza męczennika, jutro Siedmiu boleści N. Marii P. i Dionizego biskupa. Wschód słońca o g. 5 m. 26, zachód o g. 6 m. 40. Dnia 5 kwietnia popołudniu i w wieczór pogoda. Termometr od 0.0 doszedł do + 5.8 R. Barometr zwolna opada; rano o 6 dnia 6 stan jego był 334.03, termometru — 0.6 R. Wiatr południowo zachodni słaby.

Nabożeństwa. Dzisiaj nabożeństwo passyjne w kościele św. Piotra, na którym kazanie mieć będzie JKS. Władysław Głębocki, wikary miejscowej parafii. Jutro w kościele katedralnym na Zamku o g. 8 rano odprawi się po raz ostatni w poście tegorocznym przed P. Jezusem cudownym wotywa solenna z wystawieniem gwoździa, którym Zbawiciel był przybity do krzyża. W czasie nabożeństwa wykonany będzie śpiew na 4 głosy. Tegoż dnia w kościele kks. Reformatorów nabożeństwo do Serca Jezusowego, a u kks. Franciszkanów wotywa solenna z wystawieniem N. Sakramentu i kazaniem o g. 9 r. w kaplicy Matki Boskiej Bolesnej. Celebrować będą kks. Reformaci.

REBUS.

Y Y Y Y
O-mu - P'-mu-K-mu-O-mu-y czy y-mu-P'-mu-K.
Y Y Y Y

Znaczenie wczorajszej szarady: *Deces.* Trafne rozwiązanie nadesłali pp. Stanisław Jok, Władysław Pieterkiewicz.

Wiadomości polityczne.

Kraków, 6 kwietnia. Dzisiejsze posiedzenie koła politycznego otworzył prezes dr. Samuelson o godzinie 7 1/2.

Po odczytaniu protokołu przystąpiono do wyboru pojedynczych sekcji, uchwalonych na poprzednim posiedzeniu celem gruntowniejszego załatwiania spraw. Rezultat skrutynjum zostanie w piątek ogłoszonym.

Następnie referował Szczepański imieniem wydziału w sprawie ordynacji wyborczej do Rady miejskiej krakowskiej proponuje on:

- 1) zniesienie 3ch kół wyborczych.
- 2) zniżenie cenzus wyborczego do 3 złr. (dotychczas wynosi ono 6 złr. podatku domowego, 8 zarobkowego a 15 dochodowego);
- 3) ustanowienie cenzus inteligencji, aby tylko czytać i pisać umiejący po polsku mogli być wybranym;
- 4) przyznanie znanym artystom i redaktorom pism periodycznych od roku przynajmniej istniejących prawa wyboru.

Po zwawych przemówieniach dr. Weigla, dr. Machalskiego i dr. Jakubowskiego przyjęto wszystkie wnioski i uchwalono je przesyłać na ręce prezydenta miasta.

Koniec posiedzenia o 9 1/4; przyszłe posiedzenie w piątek.

Wiedeń, 6 kwietnia. Klub lewicy i klub skrajnej lewicy postanowiły uchwalić adres do cesarza przed zamknięciem rady państwa. Projekt adresu ma być przedstawionym jutro i przyjętym bez rozpraw. Dr. Brestel stanowczo odmówił wejścia do nowego gabinetu.

Izba panów przyjęła bez rozpraw ustawę o regulacji szkół według uchwały izby posłów.

Na Maximiliansstrasse zapadło się rusztowanie. Jest 9 zabitych i 7 ciężko rannych.

Praga, 5 kwietnia. Politik oświadcza się za zasadą zupełnej autonomji i zapowiada, że jeśli nowy gabinet przyjmie przedlitawizm za zasadę, stanie w liczbie jego przeciwników. Tak s. mo. oświadcza się inne dzienniki. *Narodni Listy* dodają, że jeśli hr. Potocki nie zaspokoi prawnopanstwowych wymagań słowian, to jego ministerjum będzie ostatniem w Austrii. Tenże dziennik mówi, że hr. Leo Thun zostanie ministrem wyznań.

Redaktor *Pokroku* za tytułowanie jednego artykułu wyrażeniem „Szubieniczne czasy“ został skazany na dwa tygodnie aresztu.

Według telegramu N. fr. Pr. w kołach czeskich myślą oponować przeciw hr. Potockiemu, ponieważ w październiku 1868 r. do ogłoszenia stanu wyjątkowego i prześladowania Czechów się przyczynił.

Peszt, 5 kwietnia. Według *Magyar Ujsag* Lonyay na święta pojedzie do Wiednia, a wydział jego obejmie Kerkapolyi, ministrem komunikacji zostanie Gorove, rolnictwa Korzinniss, handlu Vecsey. Miko i Hollan podali się do dymisji.

Petersburg, 5 kwietnia. Car pojedzie do wód do Ems i odwiedzi Darmstadt.

BAWARJA. Monachjum, 5 kwietnia. Hr. Kalnoky, sekretarz ambasady austriackiej w Londynie zostanie posłem austriackim przy dworze tutejszym.

Po uchwaleniu budżetu wojskowego minister wojny poda się do dymisji, a jego miejsce obejmie generał Maillinger.

FRANCJA. Paryż, 6 kwiet. Ollivier oświadczył w ciele prawodawczem, że rząd zbada zarzuty poczynione pewnym punktem *senatus-consultum*. Po tem oświadczeniu izba uchwaliła wotum zaufania dla rządu, większością 227 przeciw 43 głosom.

Z powodu ponawiania się demonstracji zamknięto wydział medyczny.

Cesarz nie zdecydował jeszcze ostatecznie w kwestji plebiscytu i zawezwał do siebie na jutro rano Olliviera, oświadczył jednak, że przedewszystkiem idzie mu o utrzymanie dzisiejszego ministerjum.

Figaro donosi, że poseł moskiewski hr. Stackelberg jest mocno chory.

Poseł pruski hr. Werther zachorował na ospę.

Według *Liberte* głosowanie powszechne odbędzie się w całej Francji w poniedziałek wielkanocny. Rada ministrów nie jednomyślnie lecz większością 6 głosów przeciw 5 zgodziła się na to.

Tassius, który sprzeniewierzył się Rothschildowi na 3 mil. fr. został aresztowany.

ANGLJA. Londyn, 4 kwietnia. Bil o środkach uspokojenia Irlandji otrzymał moc prawa.

HISZPANJA. Madryt, 5 kwietnia. W Sarria pod Barceloną z powodu zaciągu wojskowego wzniesiono wczoraj barykady, które wojsko zdobyło, przyczem jednego zabito, a dziewięciu, w tej liczbie dwóch oficerów, rannono. Powstańcy zabili drugiego burmistrza a pierwszego ranili. Barykady wzniesione w samej Barcelonie z łatwością zdobyte zostały. Powstańcy obwarowali się w Brancia, gubernator wyprawił przeciw nim oddział wojska. W prowincji Barcelona ogłoszono stan oblężenia. W Salamanca i innych miejscach miały miejsce także mniej znaczne starcia w skutek poboru. *Imparcial* przypisuje rozruchy w Barcelonie socjalistom.

Telegram powyższy pochodzi widocznie z urzędowego źródła, bo wszystko chce przedstawić o ile podobna różowo. Inny telegram

z Barcelony donosi, że przy zdobyciu barykad w tem mieście zabito dziesięciu ludzi. Po południu spokój był przywrócony, następnie znowu wybuchały rozruchy, które jednak przytłumiono.

TEATR POLSKI W KRAKOWIE.

We Czwartek d. 7 Kwietnia 1870 r.

Występ pana Lucjana Ortyńskiego

ARTYSTY DRAMATYCZNEGO

PRZYSIEGA HORACEGO

Komedja w 1 akcie przez Henryka Murger

O S O B Y:

Horacy Gerard Pan Ortyński.
Dubreuil, były kapitan okrętu Pan Wolski.
Julja de Santenis Pani Wolska.
Róża służąca Panna Wysowska.

Scena w Paryżu.

Rozpocznie

OKREŻNE W KRAKOWSKIM

Komedja w 2 aktach ze śpiewami p. J. Korzeniowskiego.

O S O B Y:

Tekla Kaliniecka Pani Borkowska.
Pani Erazmowa Pani Ekerowa.
Klara, jej córka Pani Wolska.
Szambelan Dalszycki Pan Wolski.
Feliks, jego syn Pan Ortyński.
Pszemickiewicz, ekonom Pan Siedlecki.
Kluczkowska Panna Marjańska.
Bakałarz Pan Ładnowski ojc.
Wojtek, parobczak Pan Janowski.
Róża Panna Wysowska.
Żydek, muzykant Pan Fiszer.

Parobcy, dziewczęta, muzykanci, chłopcy ze szkoły.

Scena w Krakowskim.

Zakończy

INDJANA I CHARLEMAGNE

Komedja w 1 akcie, z francuskiego.

O S O B Y:

Indjana Pani Borkowska.
Charlemagne Pan Eker.

Głosy za sceną. — Scena w Paryżu.

Początek o godzinie 7.

Kursa giełdy.

Kraków dnia 6 kwietnia.

Renta srebr.	70.50	70.25	Kol. w. byd.	70.50	69.50
Losy 1860 r.	98.—	97.50	Poż. p. 1864	154.—	153.—
„ 1864 r.	121.50	121.—	„ 1866	153.—	152.—
Obł. idemn.	74.75	74.25	Srebro	122.—	121.25
L. zast. gal.	77.—	76.—	Dukaty	5.86	5.82
„ b. hypot.	90.—	89.—	Napoleony	9.91	9.88
„ polskie	95.—	94.25	Imperjały	10.15	10.5
„ likwidac.	78.25	77.75	Pruski kur.	1.82	1.80
Kol. w. wied.	69.25	68.50	Ruble pap.	1.50	1.50

TELEGRAMY

„KURJERA KRAKOWSKIEGO.“

Wiedeń d. 6 kwietnia godz. 6 min. 15 po poł.

Akcje kredytowe	264.—	Akcje kol. Kar. L.	239.50
Lombardy	229.30	Oblig. indemn. gal.	—
Losy z r. 1860	97.30	Akcje anglo-banku	317.—
Losy z r. 1864	121.30	Akcje kolei rząd.	395.—
Akcje frnk.-aust.	116.25	Tramway	203.50
Napoleony	98.3 1/2	Akc. kol. Pardub.	181.—

Uspokobienie giełdy: mdlejsze.

Berlin d. 6 kwietnia godz. 2 min. 44 po poł.

Wiedeń krót. term.	82 1/2	Akcje kredytowe	156 1/2
Długi term.	81 1/8	Kolej zach. czeska	97 3/4
Warszawa kr. ter.	74 1/4	Kolej rząd. austr.	217 1/4
Banknoty rossyjsk.	74 1/4	Akc. kol. Kar. L.	09
Listy zastaw. pol.	70	Lombardy	126 3/4
Listy likwidacyjne	56 1/2	Amerykańskie	96 1/2
Banknoty austr.	82 1/2	Metaliki	49 3/4
Losy kredytowe	87 1/4		

Uspokobienie giełdy: state, ciche.

Paryż d. 6 kwietnia godz. 6 min. — po połud.

Renta 3%	74.07	Kolej rządowa	806
Renta włoska	55.80	Amerykańskie	93 1/2
Renta 4 1/2%	103 1/2	Lombardy	476

Uspokobienie giełdy: state

PRZEWODNIK

Muzeum starożytności Tow. nauk. z galerją obrazów Mięczyńskich, codzień od 11 do 1-jej prócz świąt i niedziel, w gmachu Towarzystwa.

Wystawa Tow. przyj. szt. piekn. ul. Bracka, 157, II p., codzień od godz. 11 do 4. Wstęp dla obcych 20 c.

Muzeum techniczno-przemysłowe, ul. Franciszkańska, otwarte codzień od g. 10—1 i od 3—4.

Odczyty publiczne: Dziś w sali muzeum techn.-przemysł. od g. 4—5 pan Stefan Buszczyński, o literaturze polskiej XIX w., od g. 5—6 prof. Karliński, astronomia popularna. Wejście jednorazowe 50 cent.

Posiedzenie rady miejskiej dziś o g. 6-jej wiecz. w sali radnej magistratu.

Stowarzyszenie kobiet „Praca” dziś o g. 5 po poł. Drugie zgromadzenie w sali Postępu.

Wystawa planów konkursowych do odnowienia Sukiennic. W muzeum techniczno-przemysłowym codziennie od g. 10—1 i od 3—4.

Sprzedaż dzienników polskich na numer w księg. J. Czecha, Rynek główny; w handlu Jana Bartla, rynek, róg Brackiej; w handlu F. Wierzechowskiego, rynek obok Panny Marji.

Redaktor odpowiedzialny:
Żegota Wywialkowski.

Zaproszenie do prenumeraty i anonsovania.**„POMYŚLNOŚĆ”**

Pismo do wszelkich ogłoszeń, poświęcone przemysłowi.

Najtańszy organ publikacyjny dla W. Ks. Poznańskiego i ziem przyległych.

Od połowy kwietnia r. b. zacznie wychodzić tu w miejscu trzy razy na tydzień pismo pod powyższym tytułem. Celem jego będzie następczenie sposobności do jak najtańszego anonsovania i razem do jak najdalszego rozgłosu anonsov, jak z drugiej strony **taniość przedpłaty kwartalnej** przy wartości publikacji umożliwić ma dopięcie tego celu. Prócz tego będzie głównem zadaniem „Pomyślności” udzielanie ciekawych i pożytecznych wiadomości, mogących zainteresować tak ogół publiczności, jak mianowicie część zajmującą się przemysłem. Pismo nasze zawierać będzie, wyłączając politykę i kwestje społeczne, krótkie charakterystyczne rysy z życia ludzi, którzy się na polu przemysłu i ekonomji odznaczyli, wiadomości o ruchu miast handlowych i fabrycznych, kronikę miejscową wypadków, ceny produktów, kursa giełdowe, przybyłych, teatr itd. itd.

Co do inseratów obiecywać może „Pomyślność” skutek pomyślny z poleceń handlowych i fabrycznych towarów, z ogłoszeń, sprzedaży posiadłości, dzierżaw, najmów, pożyczek, poszukiwania urzędników, subjektów itd. i wzajemne starania się o miejsca takowe, oraz wszelkich innych w życiu połącznem zachodzących interesów.

Prenumerata kwartalna na „Pomyślność” wynosi na pocztach Związku niem. 12¼ sgr., w miejscu 12 sgr., za co się odeśle prenumeratorom do domu.

Bliższą wiadomość powezmą czytelnicy z numeru „Pomyślności”, który na próbę czyli okaz wyjdzie z druku w 3000 egzemplarzy w dniu 9 kwietnia i rozesłże się pod przepaską na księstwo i poza Księstwem. Dla interesantów, chcących użyć sposobności korzystnego anonsovania, nadmieniam się tylko jeszcze i tu pokrótce, iż wiersz petytowy płacić się będzie po 9 sen., przy większych ogłoszeniach po 6 sen. Uprasza się o adresowanie listów z anonsovami do ekspedycji „Pomyślności” w Poznaniu.

Redakcja „Pomyślności.”

Marcelli Kamiński,
plac Wilhelmowski Nr. 16.

(186 1-2)

Młyn parowy**w Krzesławicach**

rozpocząwszy od d. 1 lutego r. b. wymielać na własny rachunek, otworzył SKŁAD i częściovą sprzedaż wyrobów swoich w Rynek Główny w domu pod Nr. 39, obok apteki Wgo Florjana Sawiczewskiego.

(187 1)

W. Małaciński

piekarz w Krakowie

przy ulicy Stolarskiej L. 479.

Przejmując prowadzenie piekarni od matki, mam zaszczyt polecić się Szanownej Publiczności, że staraniem mojem będzie skarbić sobie względy rzetelnością i smakiem pieczywa a mianowicie:

Bochenek chleba Nr. I. funt 1 cent 6½

„ „ „ żytniego Nr. II. cent 4½

Bułki centowe za 5 sztuk 6 cent.

„ „ „ 3 „ 2½ cent.

„ „ „ tak zwane wiecheńskie 4 „ 5

Pieczywo na święta Wielkanocne będę miał w dzień sobotni trzy razy na dzień świeże, zwłaszcza chleb stółowy Nr. I. funt po cent. 6½.

Zamawiania na pieczywa świąteczne przyjmuję ręcząc za dobre wypieczenie i przystępną cenę.

(182 1 — 6)

Precz z odgniotkami.

Za przyłożeniem maści mego wyrobu przez 5 do 10 minut, wydobywa się cały odgniot wraz z rdzeniem.

Uwaga. Każdy flakonik maści mego wyrobu dla odróżnienia od podobnych innych, opatrzone jest moją własną pieczęcią.

Podpisany wyrabia także MYDŁO TOALETOWE, nadające nadzwyczajną białosć i delikatność cery — jako też: MYDŁO NA WSZELKIE PŁAMY tłuste i atramentowe, które w tej chwili zniknąć muszą.

Józef Trauczyński.

Maść cudowna

p. Dra Token.

Znana i używana w wszystkich zagranicznych lazaretach, goi w krótkim czasie wszelkie zastarzałe dotąd niewyleczone rany i odzębienia.

W Krakowie jedynie teje maści, jako też wszelkich lekarstw zagranicznych, dostać można w aptece

Józ. Trauczyńskiego

przy ulicy Florjańskiej.

Mieszkanie

złożone z 4 — 5 lub 10 pokoi, z ogrodem lub bez tegoż, z stajnią, wozownią i p. n. jest od 1 lipca r. b. do wynajęcia.

Bliższa wiadomość u właściciela pod l. 97 Dz. IV przy ulicy Łobzowskiej.

(178 2-3)

Dworek

intratny z ogrodem pod Kapucynami w przejściu od Rajszuli na Wielopole Nr. 16 — jest z wolnej ręki do sprzedania. Bliższych szczegółów dowiedzieć się można w handlu Tadeusza Tarasiewicza.

(175 2-2)

Uwaga.

Pokój jest do wynajęcia pod Nr. 118/5 Kleparz w Krakowie.

Realność przy Krakowie na Zwierzyniecu tuż za rogatką nad stawem klasztornym pod nr. 52 z wygodnym mieszkaniem i półpięta morga ziemi w jednym kawałku jest z wolnej ręki do sprzedania. Bliższa wiadomość na miejscu.

Uwaga.

(185 57)